

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg sagde ikke – det kan man slå tilbage i referatet og se – at Taiwans befolkning skal gå ud på gaden og kræve selvstændighed. Nej, det sagde jeg ikke.

Jeg sagde blot, at Danmarks position skal være, at Taiwans befolkning skal bestemme selv. Det er noget helt grundlæggende for Enhedslisten. Vi har faktisk den opfattelse, at befolkninger skal have lov til at bestemme selv. De kan træffe kloge valg, eller de kan træffe ukloge valg, og det kan vi måske også have en holdning til, men det ændrer ikke ved den grundlæggende kendsgerning, at de skal have lov til at bestemme selv. Og det er det, der bliver anfægtet her.

Så til det med kræmmermentaliteten: Det er ikke nogen ny diskussion, for vi har jo oplevet den igen og igen. Der var f.eks. nogle, der syntes, det var utrolig upassende, at Danmark rejste spørgsmålet om Kinas menneskerettighedskrænkelser i FN's Menneskerettighedskommission, fordi det ville koste ordrer fra Kina. Der er også nogle, der gang på gang har syntes, det var upassende, at Tibetspørgsmålet blev rejst. Jeg deler ikke den opfattelse. Jeg synes, at er der nogen, der har mulighed for at gøre det, så er det lige præcis et land som Danmark, og den mulighed skal vi benytte.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Til hr. Søren Krarup: Jeg sætter stor pris på prædikener, filosofi, teorier, visioner. Vi kan ikke leve uden, og dem skal vi have. Men jeg må også sige, at det, der egentlig fascinerer mig utrolig meget ved at deltage i politik, er egentlig at prøve at spørge: Her og nu, hvis vi nu skal prøve med de værktøjer, vi har, hvordan kan vi så opnå det bedst mulige resultat?

Man kan stå og råbe op, og det er flot, og det er fint, men der sker bare ikke noget som helst. Det er et kæmpe bask i luften.

Man kan også gøre noget andet som politiker, nemlig sige: Jeg holder fast i mine basale værdier og holdninger, som jeg også har fremlagt i min tale. Bagefter kigger jeg på, hvor meget jeg så kan påvirke de andre, og hvordan jeg kan gøre det.

Kina er et lidt småstort land i forhold til Danmark. Gør det så, at man bare skal ligge på knæ for Kina? Næh, det gør det ikke, men det gør bare, at man så skal have nogle andre værktøjer, og

værktøjerne må være – medmindre man mener, at man skal sende et krigsskib – at man forsøger at skabe en dialog imellem Kina og den øvrige verden.

Kl. 17.25

Hvordan gør man så det? Hvordan får man den stærkeste stemme? Det gør man ved, at flere og flere lande holder sammen. Det er derfor, jeg siger, at det er de værktøjer som jeg tror på.

Om det var i 1950'erne eller i 1970'erne, det var blot det, som jeg har fået oplyst. Det, der egentlig var mit ærinde, var at sige, at det her intet har at gøre med EU. Det var sådan set det, der var min pointe, og ikke andet.

Det er da fantastisk flot af hr. Søren Søndergaard også at være ren og sige, at det er kræmmermentalitet, det her. Vi er idealister, vi kæmper. Det er flot, det er nydeligt. Jeg mener ikke, at det har noget at gøre med kræmmermentalitet overhovedet. Det er faktisk igen et spørgsmål om: Hvad er det for nogle værktøjer, der er?

Egentlig kan jeg ikke forstå det, for når jeg mange gange har lyttet til Enhedslisten også i forhold til Irak og andre ting, så kan man ikke snakke længe nok dér, inden man skal gå til handling. Men her er det helt anderledes. Der skal man åbenbart konfrontere. Derfor spørger jeg igen hr. Søren Søndergaard: Hvad er det bedste for befolkningen i Taiwan? Demokratiske værktøjer eller ej?

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Jeppe Kofod (S):

Først og fremmest må man i den her forespørgsel hæfte sig ved det lidt atypiske spørgsmål, som Dansk Folkeparti har valgt at tage op med udenrigsministeren. Danmark har ingen diplomatiske forbindelser med Taiwan, for det kræver selvsagt en anerkendelse af Taiwan som selvstændig stat. Det er jo det, der ligger i forespørgslen. At vi så får en helt anden debat her er sådan set udmærket.

Der kan altså ikke på nogen måde blive tale om en såkaldt normalisering af Danmarks diplomatiske forbindelser til en stat, der ikke er anerkendt som stat. Derfor er forespørgslens udgangspunkt en anelse mærkværdigt.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg synes, at udenrigsministeren i besvarelsen af forespørgslen kom med nogle meget, meget udmærkede initiativer i forhold til at støtte Taiwans udvikling, også til hvad Danmark kan gøre i den